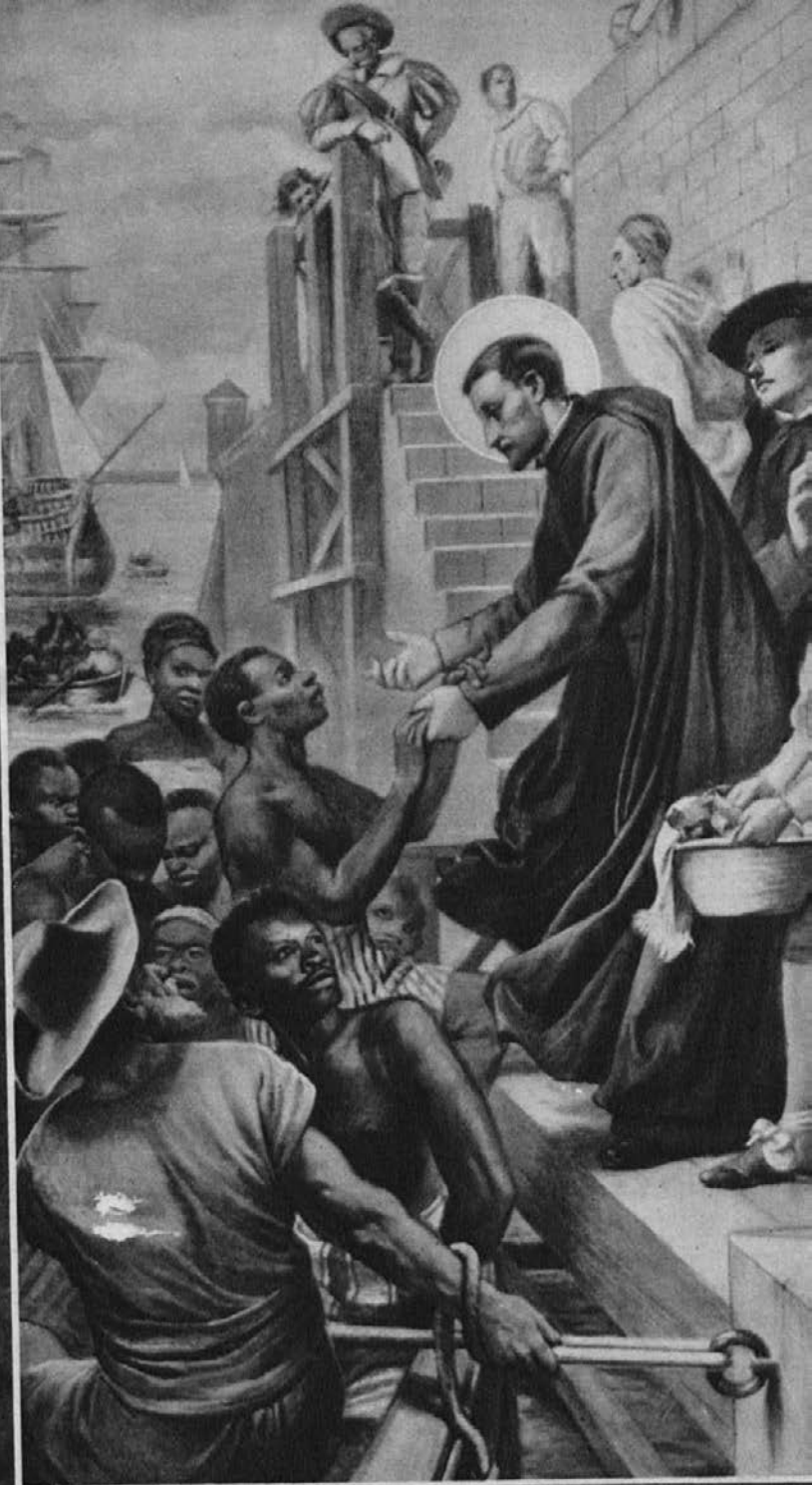

JANUAR 1938

Odmev iz Afrike. Katoliški milijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Delajmo z Družbo sv. Petra Klaverja.

Sotrudniki Družbe sv. Petra Klaverja pomagajo na jako preprost način pri najvzvišenejšem delu katoliškega kristjana — namreč pri rešitvi neumrljivih duš in pri širjenju božjega kraljestva v poganskih deželah. Na ta način množijo češčenje pravega Boga. Saj je ravno Družba sv. Petra Klaverja prevzela nalogo, z vsemi močmi delovati na to, da kar največ dušam v Afriki pridobi milost odrešenja in svete vere.

Ostanimo torej zvesti misijonskemu delu! Ostanimo zvesti »Odmevu iz Afrike«! Tudi za novo leto je naš sklep: Vse za Boga in rešitev duš!

Pridobivajte „Odmevu“

novih naročnikov!

Po namenu naročnikov »Odmeva iz Afrike« in dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja berejo afriški škofje in misijonarji

vsako leto 500 svetih maš.

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . Din 10.—

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—

Darovi. Damska zbirka v Jožefišču din 60.—. Misijonska hiša sv. Jožefa, Celje, botrinski dar zamorčku na ime »Anton Martin« Din 100.—. N. N., Pivka, Naklo, v zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje Din 20.—.

Bog povrni!

Kdo more postati pomožna misijonarka?

Za pomožne misijonarke so sposobne gospodične z višjo ali tudi navadno šolsko izobrazbo. Imeti morajo pravi redovni poklic ter biti pripravljene iz ljubezni do Boga z vso vnetostjo delati za razširjenje sv. evangelija ter se v junaški samoodpovedi, ponižnosti in pokorščini posvetiti rešitvi duš. Priporočamo knjižico »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Dobi se pri Klaverjevi družbi v Ljubljani, Metelkova 1. — Cena 4.50 Din.

III M h
39254

***Milosti polne božične praznike,
srečno in blagoslovljeno novo leto!***

Blaženi mir je prineslo božje Dete iz nebes na revno grešno zemljo. „Posredovalci miru“, cenj. prijatelji misijonov, ste tudi Vi. In sicer ubogim poganom v črni Afriki.

Tisoči in tisoči nedolžnih zamorčkov sklepajo svoje ročice in hvaležnega srca molijo za ljube dobrotnike, ki so jim pomagali do milosti svetega krsta. Z njimi molijo stotine afriških misijonarjev in misijonskih sester; z njimi moli Družba sv. Petra Klaverja za svoje ljube, blage dobrotnike.

A v Afriki čaka še milijone in milijone ubogih poganov na rešitev in pomoč. — O da bi bilo Novo leto tudi zanje leto polno milosti in blagoslova! Da bi jim novo leto kazalo pot k božjemu Detetu, ki je za vse ljudi prišlo iz nebes v revne jaslice!

Blagi dobrotniki! Za vsako, tudi najmanjšo pomoč, katero ste v preteklem letu izkazali ubogim afriškim misijonom, Vam izrekamo našo prisrčno zahvalo in tisočeri Bog povrni! Tudi v novem letu se Vam toplo priporočamo, želeč, da pođeli ljubi Jezušček Vam in vsem Vašim dragim bogatih božičnih milosti!

Kvaležno vdana

Družba sv. Petra Klaverja.

Sv. Peter Klaver.

*Peter Klaver, pozdrav srca
dviga se k tebi do neba,
oče zamorčkov, ki s skrbno roko
vodil si duše v to sveto nebo.
Slava ti, Klaver, Ignacijev sin,
sprosi nam milost iz višin.*

*Sužnja vseh si sam se nazval,
suženj si sužnjem se žrtvoval,
niši se bal trpljenja in ran,
vsem si bil prijatelj vdan.
Bil mučenik si za božjo čast,
krona svetniška je tvoja last.*

*Eno si želel, po tem hrepenel:
duše zamorčkov bi vseh otel,
revne tolažil, bi kazal jim pot,
rešil zgubljene in bedne iz zmot.
Uči ljubiti kot ljubil si ti,
kaži nam pot do večne časti!*

M. Elizabeta.

*Po namenu naših dobrotnikov
in naročnikov berejo afriški
škofje in misijonarji vsako leto*

500 svetih maš.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev.

Naš dan.

Dragi prijatelji misijonov, cenjeni naročniki »Odmeva«: 15. januar letošnjega leta je naš dan. Naš dan — Vaš dan! Ali veste, da je bil 15. januarja 1888 sv. Peter Klaver prištet svetnikom? Letos torej obhajamo ta mesec vesel jubilej — petdeseto obletnico tega, za nas tako važnega dogodka. Apostol zamorcev že 50 let biva kot proglašen svetnik na oltarjih sv. Cerkve. Koliko prošenj je kipelo v teh letih pred njegov tron! Koliko uslišanih molitev je kakor nebeška rosa padalo z neba na priprošnjo tega velikega apostola zamorcev! Afrika, veséli se! Pa tudi mi, prijatelji afriških misijonov, se veselimo s teboj. —

Bilo je 7. septembra 1654. Veliko trgovsko mesto Kartagena v Afriki je bilo vse pokonci. Otroci so tekali po ulicah in kričali: »Svetnik umira! Pojdite k svetniku!«

Kdo je bil ta »svetnik«? Biti je mogel le eden: Peter Klaver, jezuit. Kdo ga ni poznal v tem svetovnem mestu moža v ponošenem talarju, večkrat še z bisago na hrbtu, ko je korakal po mestnih ulicah? In kolikokrat v 36 letih, kar je bil tu! Videl si ga v pristanišču, kadar so prihajale ladje, napolnjene s sužnji. Za sužnji je šel prav noter v njih

taborišča, da jih je krščansko tolažil. Obiskoval je bolnišnice, ječe, zavode za gobavce in hodil z jetniki in na smrt obsojenimi tik pod vislice, da jim je stal ob strani v zadnji uri. Najrajši se je imenoval: suženj sužnjev... Vsi pa so rekli: »To je božji mož, svetnik!«

Ta dan torej pred 284 leti je ležal ta mož na smrtni postelji. Slavni in učeni meščani, kakor tudi preprosti in ubogi, so hiteli v samostan, da umirajočemu še enkrat poljubijo roko. Ležal je nezavesten na borni postelji. Drugi dan zjutraj — bilo je ravno na praznik Rojstva Marijinega — je izdihnil svojo blago dušo. Tedaj šele je zašumelo po mestu. Vsak je hotel vsaj mrtvega še videti, da se mu priporoči v molitev, ker mož tolikšne svetosti je moral veliko veljati pred Bogom.

Ljudsko zaupanje ni bilo osramočeno. Še preden so položili svetniško telo v zemljo, se je zgodilo mnogo čudežev: s tem, da so se ga bolniki dotaknili, so hipoma ozdraveli. Zato pa so betežni in revni kar trumoma romali na njegov grob. Grešniki in neverniki so bili deležni milosti izpreobrnjenja; tisti, ki so bili v dvomih in dušnih težavah, so dobili notranjega razsvetljenja, bolniki so ozdravljali.

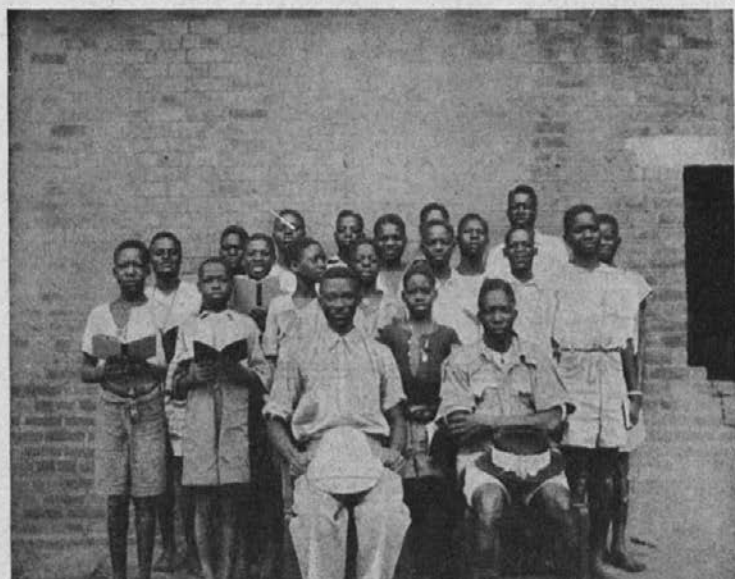
Tri leta po njegovi smrti je dala Cerkev uradno preiskati njegovo življenje in čednosti in čudeže, ki so se zgodili na njegovo priprošnjo. Toda šele 200 let pozneje je dosegel čast oltarja, to je 21. septembra 1851. V seznam svetnikov pa je papež Leon XIII. dal zapisati njegovo ime 15. januarja 1888.

Ali ni to očito delo božje Previdnosti, ki je hotela postaviti apostola zamorcev na tako vidno mesto ravno v času, ko se je začela Afrika prebujati iz smrtnega spanja? Saj so se prav zadnja desetletja modri in vneti možje posvetili misijonskemu delu med zamorci. Taki so: konvertit Liberman, kardinal Massaja, škof Comboni, kardinal Lavigerie in drugi. Leto, v katerem je bil Peter Klaver proglašen za svetnika, je tudi začetek delovanja »zamorske matere« Marije Terezije Ledóchowske, ki je svoje misijonsko delo postavila pod varstvo tega velikega apostola in je že v naslednjih letih ustanovila Družbo sv. Petra Klaverja. Koliko je ta Družba že pomagala afriškim misijonarjem! Stoji pač pod varstvom največjega apostola afriških misijonov.

Zato pa Družba sv. Petra Klaverja slovesno in z notranjim zadoščenjem obhaja letos 50-letnico svetniške proglasitve svojega zavetnika. Hvaležna, kakor mu je, bi mu rada

za to slovesno priliko darovala neko prav posebno duhovno darilo:

Afriki katehistov! Da bodo ponesli božje ime v najtemnejše kraje še poganske Afrike.

Naši pridni zamorčki, ki bi se tako radi izučili za katehiste.

Kako poganski narodi v Afriki silno hrepenijo po pravi zveličavni sveti veri! — Tu je hitra pomoč potrebna! Le po mnogih in dobro vzgojenih katehistih jim moremo pomagati. Za duše poganov v Afriki se bojuje mohamedanizem, komunizem in katoliški misijonar. Kdor bo močnejši in urnejši, ta jih bo dobil.

Vsak vikarijat, vsaka prefektura bi morala imeti vsaj eno katehistovsko šolo. Tam bi se učili pridni in nadarjeni zamorski mladeniči v dvo- ali troletnih tečajih za katehiste. Vsak misijonar bi moral imeti v pomoč enega ali več katehistov, sorazmerno po razsežnosti svojega misijona. Misijonar sam ne zmore več dela v misijonu z desetimi ali še več podružnicami.

Misijonska polja v Afriki so zrela! Duše čakajo! Kakšna nesreča in zguba, če zapadejo mohamedanizmu

in komunizmu! Te duše moramo rešiti, rešiti za Jezusa in nebesa!

Da pa more katehist delovati in biti misijonarju v pomoč, ni zadosti, da se samo izuči. Misijonar mu mora dati tudi skromen znesek za vsakdanje življenje. V mnogih misijonskih krajih je edinole pomanjkanje gmotnih sredstev krivo, da se pridni zamorski mladeniči ne morejo učiti za katehiste; in že izvežbanih katehistov ne morejo vzdržavati.

Katehistov! Šol za katehiste! Kdo daruje v ta namen mal znesek v čast sv. Petru Klaverju za njegov jubilej?

Veliki apostol zamorcev bo vsak jubilejni dar v podporo katehistov stotero povrnil s svojo priprošnjo pri Bogu! Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja. Komur pa sredstva dovolijo, da posinovi takega katehista — kar je zelo lepo in zaslužno delo in kar toplo priporočamo — ta naj prispeva letno din 1.200.— ali mesečno din 100.—.

Tri mesece počitnice.

Žalostne so bile te počitnice, katere je napravila skrajna beda in potreba. To razvidimo iz pisma škofa Marina, iz družbe Belih očetov, apostolsk. vikarja v Navrongo, Srednja Afrika. Takole piše:

Pred štirinajstimi dnevi sem moral zapreti šolo za črne katehiste — za tri mesece — ker so mi pošla sredstva za njihovo vzgojo in prehrano. Po treh mesecih bom šolo zopet otvoril, a mogoče mi bo sprejeti le učence tretjega letnika, da bodo nadaljevali svoj študij in ga zaključili konec leta. Doslej smo imeli 75 učencev na katehistovski šoli: v tretjem letniku jih je bilo le 15. Torej 60 nadebudnih mladeničev, ki so se že eno do dve leti učili za katehista, sem moral poslati domov, dokler ne dobim potrebnih sredstev za njihovo nadaljnje vzdrževanje.

Hud udarec, sedaj, ko je potreba katehistov tako nujna. Od števila katehistov zavisi napredek vsega misijona. Čeprav mi krvavi sree, vendar sem bil primoran napraviti ta korak. Tako mi bo mogoče vsaj nekaj katehistov vzdrževati ter jim dati potrebno prehrano, česar prej pri večjem številu katehistov nisem mogel storiti.

Zdi se mi namreč boljše, da obdržim že izučene in izkušene katehiste z malim denarjem, ki mi je še na razpo-

lago, kot pa sprejemati nove učence na katehistovsko šolo. Pozneje bi jih itak ne mogel preskrbeti s potrebnim življenjem in obleko in bi si morali kje drugje iskati službo.

Najbrž vam dohajajo od drugih misijonskih škofov podobna žalostna poročila. Upam, da mi bo krščanska ljubezen vaših ljubih dobrotnikov to vsiljivost in beračenje oprostila. Saj smo res v silni potrebi in stiski. Vedno in vedno prihajam z novim upanjem k vam in trkam na vrata Družbe sv. Petra Klaverja, ki je za nas rešilni svetilnik v valovih pomanjkanja.

Pri ljubezni Jezusovi vas prosim, pomagajte nam. Duše poganov, katere bodo rešili vrli katehisti z vašo pomočjo, bodo tudi vaš delež. Večno plačilo in božji blagoslov vam ne izostane!

Božično veselje.

Piše p. Zugnoni, od Sinov presv. Srca. Misijon Demziber (Bahr-el-Gazal).

Božič mi je prinesel mnogo notranjega veselja. Mojih 15 katehistov je prišlo v spremstvu 350 katehumenov, med temi 60 deklic, v misijon. Vsi so prosili, da bi bili krščeni. Do zdaj je v teh krajih skoraj neomejeno vladala mohamedanska vera; zdaj pa kaže, da bo kraj središče katoliške vere. V Demziberju je okoli 15.000 prebivalcev; zato se mora reči, da je 350 mladih ljudi že precejšen odstotek. V nekaj letih bo iz tega 350 katoliških družin.

Da je bila svečanost še lepša, so se katehumeni na sv. večer uvrstili v procesijo in šli v sprevodu med piskanjem in bobnanjem ter petjem himne »Adeste fideles« okrog misijona. Popoldne so se zbrali na misijonskem dvorišču v navzočnosti nekaj vaških poglavarjev, ki so bili prišli nekateri 90 km daleč. Dečki so izvajali telovadbo, vsi pa so bili vprašani iz katekizma. Nad 100 jih je znalo ves mali katekizem na pamet. Večina pa je znala vse navadne molitvice in 60 vprašanj, tako da smo bili z uspehom vsi zadovoljni. Za te uspehe gre hvala našim prednikom, ki so bili vso stvar započeli, in našim dobrotnikom, ki so nam poslali svojih prihrankov, da smo mogli ustanoviti katehumenate in nastaviti katehiste.

Ljubi Bog naj vsem obilo povrne in naj nas vse pripelje v nebesa v družbo veselih in hvaležnih zamorčkov.

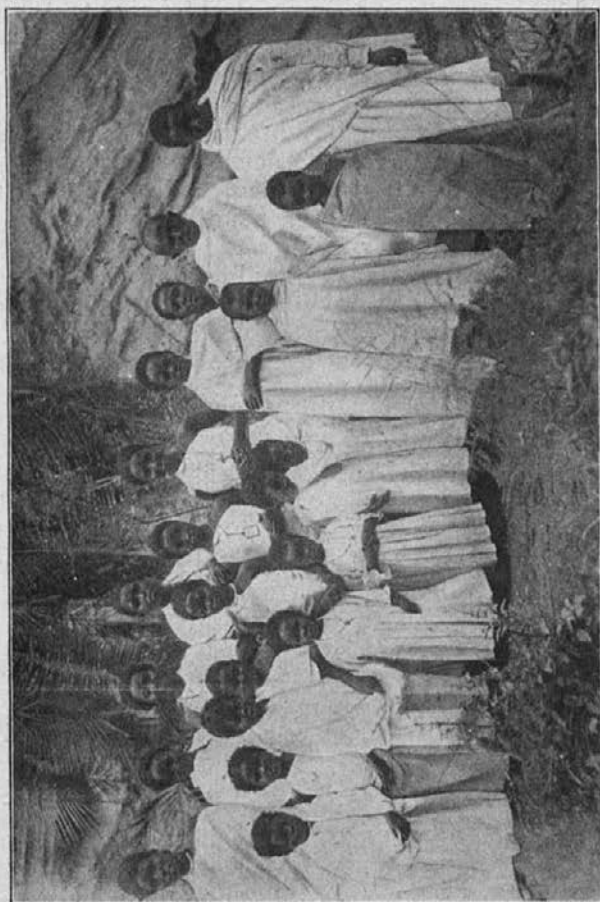
Naši ljubi botrci v Evropi želiva srečno novo leto!

Sv. večer v misijonu Burao.

Piše p. Adolf, kapucin v Afriki.

Na sveti večer je vsakdo hotel kaj pomagati, da bi kar mogoče slovesno proslavili prihod božjega Deteta v našo afriško puščavo. Na zasilen oltar smo postavili sliko, ki predstavlja Jezusa v jaslcah. Nekateri so prinesli pregrinjal, drugi stolov, svetilk, sveč, cvetlic. Neki misijonar iz dežele Jans je daroval katekizme, molitvenike in pesmarice raznih vrst in mi je s tem stališče zelo olajšal; ker 33 let sem le zasilni misijonar v Afriki in bivam le malo časa v enem kraju.

O polnoči je začela zbrana množica peti »Adeste fideles«. Petje je na vijolini spremljal angleški letalski vojak. Med sv. mašo so kristjani peli tisto znano in prikupljivo angelsko mašo. Eden izmed njih je v domačem

Naši veliki in mali novokrščenci.

jeziku prebral evangelij iz polnočne maše. Potem je vsa množica navdušeno in lepo prepevala vse znane božične pesmi v domačem jeziku, ki so jih bili misijonarji iz Nyasalandije predstavili. Mnogo zamorskih domačinov je šlo k sv. obhajilu s pismenim dovoljenjem, ki so ga bili prinesli iz domačih misijonov. Pripravo in zahvalo po sv. obhajilu so skupno in na glas molili.

Lepa slovesnost se je zaključila zopet s pesmijo »Adeste fideles«. Toda ljudstvo se še ni moglo ločiti od jaslic. Izpeli so še dokaj božičnih pesmi. In še po poti domov so peli.

Ob 8 je bila druga sv. maša in potem še tretja. Bilo je sicer manj ljudi ko opolnoči, ampak od ljudi iz Jaisa ni manjkal nihče. Tudi sedaj so lepo in navdušeno peli. Potem je bila slovesno krščena žena nekega domačega vojaka. Preden sta bila z možem zapustila domači kraj, sta bila poročena in sta obljubila, da se bo žena dala krstiti, kakor hitro jo bo mož zadostno poučil v verskih resnicah. Izročila sta mi božičnih daril. Ljudje teh krajev so zelo dobri. Kadar molijo, se jim vidi, kako so s srcem pri molitvi. Katehumeni se prav pridno uče katekizma in radi prinašajo svoje novorojence k sv. krstu. Vsi nosijo rožni venec okrog vratu in se ne dajo begati od mohamedancev, ki se iz njih norčujejo.

Ker je bila služba božja na prostem, se je pridružilo več zamorcev, ki so večinoma mohamedanci. Ko so videli pobožnost in gorečnost Yansov, ki jih »sužnje« kličejo, so bili očitno ginjeni. To ljudstvo se bo res, kakor je o njem prerokovano, »bleščalo kakor posebne vrste dragulj v kroni Kristusa Odrešenika«. In to je že sedaj, kot se je nedavno papež Pij XI. izrazil proti kartagenskemu škofu:

»Verjemite, zdaj je prišla Afrika na vrsto!«

S tem večjim pogumom.

Piše Mariannhillski misijonar (Natal).

Kako sem bil vesel in iznenaden, ko sem prejel vaš dar za cerkvico v Margate Plains. Zdaj se bomo lotili zidanja, čeprav vemo, da bo šlo s težavo. Bog povrni stotero! Misijonar dela s tem večjim pogumom, ko vidi, da ni pozabljen. Saj težave časih narastejo tako, da bi človek zgubil pogum, zlasti, ako sloni vse delo na ramah enega. Tudi v misijonu je treba izprva ledino orati, ko še ni pomočnikov kristjanov in ko je treba delati vse prav iz korenine.

Takoj bomo začeli zidati, zato da bomo mogli že v februarju začeti s poukom. Skrbi imam toliko, da ne vem, kje se me glava drži. V načrtu imam zidavo nove cerkve v Port Shepstone. Prihodnje leto moramo začeti z delom, da bomo imeli vsaj neko duhovno središče. Začeti mo-

ramo, čeprav smo bolj pri slabem glede denarja, a zaupamo na božjo pomoč. Težave so v tem, ker je treba vse šele začeti, kajti nimamo ne cerkve ne zasilne kapele. Vse moramo kupiti in speljati na stavbišče do zadnje opeke. Kdaj bo še cerkev okrašena? Kdaj postavljena zakristija?

Zadosti naj bo mojega tarnanja. Naj končam. Vem, da pomagate, kjer le morete. Vem pa tudi, da jih bo še mnogo prišlo s svojimi težavami, ki so tudi pomoči potrebni.

Častilcem „Male bele Cvetke“.

P. Herman, oblat Brezmadežne, piše iz misijona sv. Terezije v Ukuambi, v Ovambolandiji.

Ljubki božič je minil. Kako lepo je bilo letos! Od vseh strani so prišli kristjani, čeprav so bila pota dolga in razmočena. Okrog 240 jih je prejelo sv. obhajilo, da so si tako uredili svoja srca kot lepe jaslice božjemu Detetu, ki je prišlo na svet opolnoči.

Edino, kar mi je grenilo božično veselje, so bili premajhni prostori v naši misijonski cerkvici. Med polnočnico in tudi med veliko mašo je moralo 200 ljudi stati na prostem. Naši vrli zamorci so sicer vztrajali, čeprav je ponoči deževalo, podnevi pa sonce neusmiljeno pripekalo; saj je sedaj na soncu 45° vročine. Srce me je bolelo, ko sem videl, da so naši kristjani v tej vročini sedeli zunaj in zanje ni bilo prostora, da bi pod streho mogli slediti svetemu opravilu in moliti svojega Boga. Pa sem sklenil, da takoj po praznikih napišem nekaj pisem s prošnjo za podporo, da si bomo mogli sezidati večjo cerkev. Zato pa tole pismo gre naravnost na Družbo sv. Petra Klaverja, da nam ona pomaga zgraditi večjo cerkev v čast naši mili zavetnici sv. Tereziji Deteta Jezusa. Prosim vas, objavite v »Odmevu« mojo željo in priporočite častilcem male bele Cvetke iz Lisieuxa, naj bi darovali vsak po nekaj opek za novo cerkev tu v poganski deželi Ovamboland. Zato bo pa ona sipala rože milosti z nebes dol, kot je obljubila.

Nova cerkev bo stala približno 300 funtov šterlingov. Les in kamen bomo sami preskrbeli. Potrebujemo denarja

le za pločevino na strehi in za drugi material, ki ga bo treba naročiti in speljati od daleč. Ljubi Bog naj da svoj blagoslov našemu prizadevanju. On naj gane srca dobrotnikov, da nam bodo po Klaverjevi družbi poslali prispevkov za novo cerkev v Ukuambi.

Sveti Peter Klaver

apostol zamorcev.

Kratek življenjepis s slikami.

Onstran Pirenejev, na severni strani Španije, se razteza gorska dežela z imenom Katalonija. Njeni pridni prebivalci so spremenili svojo lepo domovino v pravi raj.

Tukaj leži prijazno mestece Verdu, kjer sta živela pobožna in plemenita zakonca Peter in Ana Klaver, roj. Corbero. Dolgo sta bila brez otrok. Končno Bog njuno gorečo molitev usliši ter jima podari sinčka, ki se je rodil dne 26. junija 1580. Še istega dne so ga krstili ter mu dali ime Peter, kot se je imenoval oče. Veliko veselje je zavladalo v hiši plemenite španske rodbine Klaverja. V srčni hvaležnosti zaobljubijo pobožni starši svojega prvorojenca službi Gospodovi. Da bi postal nekoč mašnik Najvišjega, tako sta želela in molila oba, oče in mati.

Že v zgodnji mladosti je učila pobožna mati malega Petrčka moliti. V nedolžno otroško dušo je vcepila ljubezen do Jezusa in Marije. Žarečih lic je poslušal Petrček mater ter si njene nauke vtisnil globoko v srce. Večkrat so dečka našli pred hišnim oltarčkom, kako je kot zamaknjen zrl v podobo Brezmadežne in molil. Bil je poslušen na vsako besedo svoje matere in z veliko pridnostjo in marljivostjo se je učil v šoli. Blagor otrokom, ki imajo pobožno in skrbno mater. Blagor pa tudi materi, ki zna vzgojiti svoje otroke v strahu božjem, ki jih uči krščanskega nauka ter že v zgodnji mladosti vlije v njihova mlada srca ljubezen do Jezusa in Marije. Taki otroci bodo vedno pridni ter bodo v čast in veselje svojim staršem.

Žal ne vemo mnogo iz mladostnih let mladega Petrčka. Šele trinajst let starega zadene velika bolečina in

žalost. Umrje mu draga mati. Petrček poklekne pred kip Brezmadežne ter moli iz vse duše: »Marija, bodi odslej ti moja mati!«

Oče se je vnovič poročil. Petrček, že itak vedno resen, je zahajal odslej še redkeje med tovariše. Kar ga je veselilo, je bila molitev in učenje. Silno rad bi postal duhovnik. Do šestnajstega leta je pridni Petrček obiskoval šole v svojem rojstnem mestu. Nato ga je oče poslal v Barcelono, da tam nadaljuje gimnazijo v kolegiju družbe Je-

Mali Petrček s svojo pobožno materjo.

zusove. Njegova srčna želja, se popolnoma posvetiti Bogu v duhovskem življenju, je postala še večja. Ko je dokončal gimnazijske študije, je prejel nižje redove. Čeprav je pobožnega in nadobudnega mladeniča z vso silo vleklo v duhovski stan, vendar doslej še ni bil na jasnem, za kateri red naj se odloči. V molitvi je iskal razsvetljenja in Bog mu je dal spoznati, da ga kliče v družbo Jezusovo.

Peter vpraša tudi svojega spovednika za svet v tej, za vse njegovo bodoče življenje tako važni in odločilni zadevi. Kako je bil vesel, ko mu tudi ta, od Boga razsvet-

ljen, zatrdi, da je to res njegov poklic in da ga Bog kliče v red družbe Jezusove. Nemudoma razodene pokorni sin očetu svoj sklep. Sicer bi oče rajši videl, če bi njegov sin postal duhovnik med svetom. Vendar se tudi tej odločbi sinovi, postati duhovnik v redovni hiši, ni protivil.

Klaver napiše ponižno prošnjo za sprejem ter jo odpošlje predstojnikom. Z veseljem so ga sprejeli. Saj so očetje družbe Jezusove dobro poznali zglednega mladeniča, ki se je več let šolal v njihovem zavodu.

Sprejet v družbo Jezusovo.

7. avgust 1602 je bil tisti presrečni dan, ko je prestopil Peter Klaver samostanski prag ter pričel svoj noviciat. S čustvi iskrene hvaležnosti se vrže v svoji celici na kolena, poljubi tla in moli iz dna duše: »Gospod, kako sem zaslužil to milost, da me sprejmeš za svojega služabnika in me povedeš v zemeljski raj? Kako naj se ti za to dobroto izkažem hvaležnega? O Bog, prosim te, samo to milost mi še dodeli, da bom v bodoče ves tvoj; da ljubim samo tebe, da živim edinole zate do svojega zadnjega vzdihla.«

(Dalje prihodnjič.)

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Bili smo dvakrat uslišani na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije ter se ji prav iskreno zahvaljujemo. Priporočamo se ji še nadalje v vseh dušnih in telesnih potrebah. Ostanemo še nadalje zvesti naročniki »Odmeva«.

Družina Z., Sebenje.

Ponovno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišane prošnje in se ji še nadalje priporočam v mnogih važnih zadevah.

A. C., Česanjevci

Prisrčno se zahvalim »mamici zamorčkov«, služabnici božji Mariji Tereziji, za pomoč v hudih bolečinah in trikratno uslišanje. Priporočam se ji za zdravje.

N. N., Sv. Lenart v Slov. gor.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno službo.

M. B., Ljubljana.

V neki posebni zadevi sem se priporočila ustanoviteljici Družbe sv. Petra Klaverja, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Janez Evangelist«.

F. P. W., Colorado.

Bila sem v hudih težavah ter sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Tudi v raznih drugih zadevah sem se ji priporočila ter sem bila uslišana. Najprisrčneje se ji zahvalim.

M. P. in B. D., Washington.

Iz srca se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za več uslišanih prošenj ter se ji še nadalje priporočam.

F. G., Idrija.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo.

M. V., Šmarje pri Jelšah.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje hčere ter prosim še nadalje njene pomoči. Objavite to mojo zahvalo v »Odmevu«.

A. K., Studenci pri Mariboru.

Na priprošnjo Marije Terezije sem bil čudežno uslišan v neki važni zadevi. Še se ji priporočam ter obljubim dar za misijone, če bom uslišan.

T. J., Gorenja vas.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter pošiljam v zahvalo botrinski dar zamorski deklici na ime »Terezija«.

J. I., Ribnica.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za več uslišanih prošenj.

M. Senegačnik.

Podpisana se iskreno zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v važni zadevi in prosim objave v »Odmevu«.

K. V., Dobrna.

Imela sem hudo bolno nogo. Že skozi pol leta sem čutila hude bolečine v kolenu. Ponoči je niti premakniti nisem mogla. Vsaka stopnja, ki sem po naredila, je bila zame grozna bolečina. S polnim zaupanjem sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije ter obljubila dar za misijone. Pričela sem tudi opravljati devetdnevnicu. Že tretji dan nisem čutila v nogi nobene bolečine več. Uslišana sem bila tudi v več drugih važnih zadevah, za kar se ji najprisrčneje zahvalim ter obenem pošiljam obljubljeni dar za misijone. Priporočam se ji še nadalje in sklenem, da bom po svoji moči podpirala afriške misijone. — Priporočam vsem, ki so v kaki potrebi, da se z zaupanjem priporočajo »materi zamorčkov«.

M. M., Soteska.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki važni zadevi. I. S., Soteska.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobro prestani izpit ter se ji še nadalje priporočam. S. Č., Ljubljana.

Zahvaljujemo se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišane prošnje ter se ji še nadalje priporočamo v važnih zadevah. Družina Č., Ljubljana.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo. O. M., Skofja Loka.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje hudo bolne roke. M. K., Trbovlje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišane prošnje ter se ji še nadalje priporočam v važni zadevi. P. P., Ljubljana.

Prisrčno se zahvalim »mamici zamorčkov«, da je vrnila zdravje mojemu otroku. Pošiljam obljubljeni dar ter prosim javne objave v »Odmevu«. Angela R.

Tisočero in prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje hude bolezni v grlu in za vse prežete milosti na njeno priprošnjo. Še nadalje se ji priporočam v neki važni zadevi. Pošiljam skromen dar in prosim javne objave v »Odmevu«. Karol C., Niš.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: Družina V., Celje, za zboljšanje družinskih razmer. — M. M., Sv. Lovrenc, za zdravje in srečen izid v družinski zadevi ter za potrpljenje v težavah. — N. N. se priporoča za spreobrnjenje neke bolne osebe. M. M., Logatec, se priporoča za ljubo zdravje. — M. J., Zagreb, prosi za zdravje sinu.

Ti in toliko duš naj ve, da, kdor hoče doseči dovršeno krepost, jo mora pričakovati od Srca Jezusovega. Kdor se hoče rešiti, se mu je treba zateči samo v to sveto zavetje. Odtod gledamo na vihar, ne da bi nas pretresal ali nam bil nevaren. O nevesta moja, kaži vendar vsem v to pribežališče, ki si si ga ti izvolila v stalno bivališče. Skaži tudi drugim uslugo in jih pouči, da tudi oni pridejo in me najdejo. Imam zakladov milosti za vse, in vsak, kdor pride, jih dobi.»

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:
dne 6. januarja, praznik sv. Treh kraljev.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le s natančnim podatkom virov. Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.

Tiskarna Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).

38 12

Dobro je, da vemo.

Družbo sv. Petra Klaverja je z izrecnim dovoljenjem tedaj vladajočega papeža Leona XIII. ustanovila služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska. Leta 1910 je sveta Stolica to misijonsko družbo končno veljavno potrdila.

1. *Namen družbe.* Pomaga pri spreobračanju Afrike in ubogih zamorcev s tem, da podpira vse afriške misijone.

2. *Ustroj družbe.* Obsega versko družbo pomožnih misijonark za Afriko, kateri se pridružujejo vnanji člani, podporniki in podpornice.

3. *Sredstva.* Družba skuša z besedo in tiskom buditi zanimanje in navdušenje za misijone. Verniki naj bi pomagali misijonom z molitvijo in darovi v denarju ali pa z drugimi v misijonih potrebnimi predmeti (z obleko, svetinjami, rožninami venci, mašno obleko, kelihi, monštranci itd.). Družba skuša tudi s svojimi listi vzbujati misijonske poklice.

4. *Posamezni oddelki.* 1. Mašna zveza (enkratni prispevek 5 Din). — 2. Kruh sv. Antona (poljuben dar). — 3. Botrinski darovi za poganke zamorčke (najmanj 100 din). — 4. Darilo za posinovljenje zamorskega katehista (letno 1.200 Din ali mesečno 100 Din). — 5. Zveza afriškega tiska (katekizem v zamorskem jeziku 25 Din). — 6. Misijonski darovi v splošnem (za najpotrebnejše misijone).

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Mali Tereziki, sv. Antonu Padovanskemu, služabnici božji M. Tereziji Ledóchowski: M. Š., Železniki; P. K., Celje; N. T.; J. S.; Neimenovana.

Priporočila.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Mali Tereziki, sv. Antonu Padovanskemu, služabnici božji M. Tereziji Ledóchowski: M. V., Stara Loka, v zelo važni družinski zadevi; A. M., Celje, za dušno in telesno zdravje; M. J., Slatina Radenci, v zelo nujnih zadevah; M. K. v neki zadevi; F. K. G., v neki zadevi; N. R. za zdravje; družina K., Poljane, v neki družinski zadevi.

Spomin na umrle.

† Preč. o. Bonnefoux, C. S. Sp., misijon Cunene. — Preč. o. Feliks Villain, C. S. Sp., misijon Cunene. — Preč. o. Sikard, vikariat Tabora. — Brat Teofil, misijon Wankie. — Brat Krispin, misijon Cunene. — S. Pavla Hafner, oblatinja sv. Franč. Sal., Keetmanshoop. — S. Alfonza Weiss, Natal. — Vekoslav Nečemar, Dravlje, Ljubljana. — Zontar Marija, Škofja Loka. — Marija Jereb, Trebnje. — Jožef Padaršič, Ljubljana. — Julijana Nedeljko, Sv. Ana v Slov. gor.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

